

Arrest

nr. 322 490 van 26 februari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 1 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 3 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI, die loco advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 5 maart 2023 binnenkwam, diende op 20 maart 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 14 juni 2017 en 24 maart 2022 werden verzoekers vingerafdrukken geregistreerd in Italië (Eurodac). Op 20 april 2023 kreeg verzoeker de beslissing tot weigering van verblijf met bevel het Belgische grondgebied te verlaten daar Italië verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

1.3. Op 3 september 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing die verzoeker bij aangetekende brief van 3 september 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 20/03/2023

U werd op 30 juli 2024 op het Commissariaat-generaal in het Engels gehoord van 09.39 uur tot 13.31 uur. Uw advocaat, Meester P. N., loco Meester D. D., was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op [...] juni 1994 in Benin City. Daar groeide u op samen met uw ouders, zus en twee broers. U bent katholiek. U werkte van 2010 tot 2013 in uw eigen zaak als modeontwerper en u studeerde van 2013 tot 2014 business management aan de universiteit van Ambrose Alli in Ekpoma, Edo State. U bent niet getrouwd en u heeft één zoon D. die in Benin City verblijft.

In 2013 startte u met de opleiding business management. U werd lid van de studentencult Black Axe nadat uw vrienden u overtuigden dat dit nodig was om bescherming te krijgen en omdat u van de feestjes en de kleuren hield. U legde een eed af en betaalde lidgeld. Deze cult voert criminele activiteiten uit en is erg gewelddadig. Uzelf was echter niet betrokken bij deze criminele activiteiten. U sloeg wel aspirant-leden bij hun initiatie. In datzelfde jaar werd uw kamergenoot J. die lid was van de rivaliserende cult Air Lord Association, vermoord door een medelid van de Black Axe. U werd beschuldigd van deze moord en werd gearresteerd door de politie. Na een maand kwam u vrij nadat uw moeder de borg betaalde. U werd nooit veroordeeld. De Air Lord Association gaf u de schuld van deze moord en sindsdien zijn ze op zoek naar u. Hierdoor besloot u dat het leven aan de universiteit te gevaarlijk was geworden en ging u terug bij uw moeder wonen in Benin City. In 2014 werd u voor een tweede keer gearresteerd na een gevecht in een club. Deze keer kwam u na drie dagen vrij nadat uw moeder de borg had betaald. In datzelfde jaar werd u een derde keer gearresteerd na een gevecht met leden van de Air Lord Association, die naar u op zoek waren in de buurt waar u woont. Na drie weken werd u vrijgelaten door de politie, nadat uw moeder opnieuw de borg had betaald, en besloot u dat u Nigeria zou verlaten. Hierna kwamen leden van de Air Lord Association nog éénmaal bij uw moeder langs om u te zoeken maar u was niet thuis. Begin 2015 verhuisde u naar uw tante in Lagos. U vertelde niemand dat u naar daar ging en u verbleef er drie maanden. Op 4 april of mei 2015 besloot u Nigeria definitief te verlaten. U reisde via Libië, waar u een jaar verbleef, naar Italië. Daar verbleef u zes jaar in een opvangcentrum en daarna op een privéadres. U diende in Italië in 2017 en 2022 een verzoek om internationale bescherming in dat telkens geweigerd werd. Daarop besloot u naar België te reizen waar u op 5 maart 2023 toekwam en op 20 maart 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende.

U vreest dat indien u zou terugkeren naar Nigeria leden van de Air Lord Association u zullen vermoorden.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: een kopie van een bladzijde van uw verblijfsvergunning uit Italië.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van zijn procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 30/07/2024, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd u meermaals verzocht relevante documenten voor uw verzoek te bezorgen aan het CGVS (CGVS, p. 4, 15, 24), nadat u zelf aangaf in staat te zijn documenten met betrekking tot uw vorige verzoek in Italië en

documenten met betrekking tot uw arrestaties in Nigeria te bemachtigen en te bezorgen (CGVS, p. 4, 15). Er kan dan ook bezwaarlijk gesproken worden van een degelijke poging om bewijsmateriaal te bemachtigen ter staving van uw asielrelaas, ofschoon dit van u als verzoeker om internationale bescherming wel redelijkerwijze verwacht mocht worden. Uw nalaten ter zake wekt de indruk dat u uw verzoek om internationale bescherming niet ernstig neemt en ondermijnt aldus de ernst van uw vrees.

Uit informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt bovendien dat uw eerste verzoek om internationale bescherming in Italië werd geweigerd op 14/02/2018 en dat u pas op 24/03/2022 een volgend verzoek om internationale bescherming indiende, dat op 14/04/2022 niet ontvankelijk werd verklaard. De vaststelling dat uw verzoek in 2018 door Italië reeds negatief werd beoordeeld en dat u vervolgens meer dan vier jaar lang wachtte om een volgend verzoek om internationale bescherming in te dienen getuigt wederom niet van een actuele, gegronde vrees voor vervolging.

Er moet verder worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk kon maken dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Uw verklaringen waren zodanig vaag en onwaarschijnlijk dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Vooreerst maakte u niet aannemelijk dat u ooit lid was van Black Axe.

Ten eerste kunnen uw verklaringen over uw beweegredenen om u aan te sluiten bij de Black Axe niet overtuigen. U beweert dat u voorafgaand aan uw lidmaatschap niets wist over de gewelddadige kant van de Black Axe (CGVS, p. 10). Dit is niet ernstig aangezien uit algemene informatie toegevoegd aan uw dossier blijkt dat Black Axe reeds decennialang actief is in uw thuisregio Benin City en regelmatig betrokken is bij dodelijke incidenten. Dat u hierover niets zou hebben geweten voor uw toetreding kan dan ook absoluut niet ernstig worden genomen. U zegt zelf overigens dat lidmaatschap bij Black Axe het voordeel gaf om beschermd te worden (CGVS, p. 10). U gaf nochtans aan dat u veilig was toen u geen lid was (CGVS, p. 10), waardoor een nood aan bescherming in ieder geval niet als reden voor uw toetreding kan worden gezien. U beweert ook dat u lid werd omdat u de kleuren van de klederdracht mooi vindt en omdat u de feestjes leuk vindt (CGVS, p. 10). Gevraagd waarom u de andere cult's niet leuk vond, gaf u dan weer aan dat u Black Axe leuk vond omdat ze in uw stad startten (CGVS, p. 21). Dergelijke wisselende, oppervlakkige verklaringen over uw beweegredenen om toe te treden tot een zeer gewelddadige cult overtuigen geenszins.

Ten tweede zijn uw verklaringen over uw initiatie weinig doorleefd. Ondanks het feit dat u werd aangespoord om meer te vertellen over uw initiatie, bent u er niet in geslaagd hierover doorleefde en gedetailleerde verklaringen af te leggen (CGVS, p. 11). U ging naar een bos waar veel mensen waren voor hun initiatie, werd geslagen en na enkele uren moest u woorden zeggen waarop u lid was van Black Axe. Het doel van deze werkwijze kon u echter niet verder toelichten (CGVS, p. 11).

Ten derde zijn uw verklaringen met betrekking tot de activiteiten van de Black Axe zeer beperkt en ongeloofwaardig. Toen u hiernaar gevraagd werd vertelde u dat ze weeshuizen steunen en scholen bouwen, maar liet u geheel na te vertellen over de criminele activiteiten van de cult (CGVS, p. 13). U wilde niet geassocieerd worden met de slechte kant van de organisatie (CGVS, p. 18), maar u werd al zeker drie maal gearresteerd, was verschillende keren betrokken bij vechtpartijen en u droeg een wapen in Nigeria (CGVS, p. 9, 21). Het is dan ook sterk dat u niet kan vertellen over de activiteiten die uw vrienden binnen de Black Axe uitvoerden, hoewel u regelmatig met hen op stap ging en u een deel was van de cult (CGVS, p. 14). Indien u werkelijk lid was en met hen rondging, mag verwacht worden dat u meer concrete informatie zou kunnen geven over de activiteiten van uw vrienden in Black Axe.

Ten slotte blijft u zeer vaag wanneer u wordt gevraagd om meer uitleg te geven over de structuur van de organisatie waar u lid van bent. U vermeldt negen oprichters waarvan u slechts één naam kan opnoemen, u vermeldt ook een bekende muzikant die lid is en enkele klasgenoten (CGVS, p. 14, 22). U heeft zoals reeds vermeld echter geen idee welke activiteiten zij uitvoerden voor Black Axe (CGVS, p. 15). Of uw beste vriend O. die momenteel in Ghana verblijft en met wie u nog steeds contact heeft (CGVS, p. 8) nog steeds lid is van Black Axe of contact heeft met andere leden, weet u evenmin (CGVS, p. 12) omdat jullie nooit over Black Axe praten (CGVS, p. 22). U had verder geen idee wie de huidige leider is van Black Axe (CGVS, p. 14), of andere leden van Black Axe ooit beschuldigd werden van een misdrijf en trachtte zich ook nooit te informeren hierover (CGVS, p. 19).

Deze verklaringen weerspiegelen niet de kennis die een lid van de Black Axe zou moeten hebben. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw lidmaatschap bij Black Axe.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw lidmaatschap bij Black Axe, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de gebeurtenissen in het verlengde hiervan. Uw verklaringen daarover schoten op zich ook te kort.

Zo kan u bijzonder weinig informatie geven over de moord op uw kamergenoot, wat de oorzaak is van uw problemen. Uw verklaringen over dit incident, dat de kern vormt van uw relaas, blijven zeer beperkt. U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS tot vier maal toe aangespoord om meer over dit incident te vertellen, maar u slaagde er niet in om samenhangende, doorleefde verklaringen over deze gebeurtenis te af te leggen (CGVS, p. 8, 15, 18). Tevens weet u niet meer wanneer precies in 2013 uw kamergenoot werd vermoord en wanneer u gearresteerd werd (CGVS, p. 15). Ook bent u niet op de hoogte van de volledige naam van uw kamergenoot, ondanks dat u met hem samen woonde en hij centraal staat in uw verhaal. Er mag dan ook verwacht worden dat u zulke cruciale gebeurtenissen en feiten uit uw leven beter kan herinneren en in de tijd kan plaatsen. Bovendien is het bijzonder weinig waarschijnlijk dat twee leden van rivaliserende, gewelddadige groepen een kamer zouden delen (CGVS, p. 18), wat de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap bij Black Axe maar ook van uw hele relaas verder ondermijnt.

Voorts waren uw verklaringen omtrent het incident in 2014 waarbij u beschoten werd door leden van de Air Lord Association, het doorslaggevende moment waarop u besliste Nigeria definitief te verlaten wederom vaag. Het enige wat u over dit incident kan verklaren is dat er op u werd geschoten met een zwaar geweer en dat, wanneer u reeds thuis was om uw wonden te verzorgen, de politie u heeft gearresteerd (CGVS, p.16-17). Opnieuw kan u niet vertellen wanneer dit incident exact heeft plaatsgevonden of hoe groot de groep was die u aanviel, nochtans is deze gebeurtenis de aanleiding geweest tot uw vertrek uit Nigeria (CGVS, p.8-9, 16-17). Wederom kan er verwacht worden van een verzoeker dat hij in staat is meer doorleefde en gedetailleerde verklaringen af te leggen over een dermate cruciale gebeurtenis in zijn relaas.

Voor de volledigheid moet nog opgemerkt worden dat u geen enkel (begin van) bewijs neerlegde van uw verschillende arrestaties.

Vervolgens wijst het CGVS erop dat uw houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. U vertelt dat de Air Lord Association naar u op zoek is sinds 2013 en dat u zich na het incident in 2014, waarbij u beschoten werd, dermate onveilig voelde dat u heeft beslist om het land te verlaten (CGVS, p. 8-9). Echter geeft u toe dat u na het incident nog een jaar bent blijven werken in dezelfde stad om geld te sparen voor uw reis naar Europa (CGVS, p. 17). Ook geeft u toe dat u in diezelfde periode nog steeds ging feesten met uw vrienden, waarbij u nogmaals verwikkeld raakte in gevechten, en dat u uitging in het openbare leven (CGVS, p. 16). Daarenboven heeft u zich niet geïnformeerd naar mensen die zich in dezelfde situatie bevinden (zie supra) en heeft u, naast voodoo en op uw hoede zijn, geen concrete stappen ondernomen om u te beschermen tegen de problemen waarvan u wist dat ze zouden komen (CGVS, p. 19). Uw verklaringen dat u op uw hoede was vallen onmogelijk te rijmen met uw verklaringen dat u in diezelfde periode nog ging feesten en ging werken in dezelfde stad. U ondernam niets om uw problemen op te lossen, noch zocht u ooit ergens hulp (CGVS, p. 23). Deze houding komt dus niet overeen met het gedrag van iemand die op de vlucht is en een ernstige vrees heeft voor zijn leven.

Ook uw verklaringen over de handelingen van uw belagers missen alle overtuigingskracht. U verklaart dat de Air Lord Association sinds 2013 continu naar u op zoek is en u wil vermoorden (CGVS, p.8-9), echter kwam het in de twee jaar sinds de moord op uw kamergenoot en uw definitieve vertrek in Nigeria slechts één maal tot een rechtstreekse confrontatie tussen u en de Air Lord Association terwijl u zich wel degelijk in het openbaar vertoonde. Bovendien heeft zowel u als uw familie niks meer gehoord van uw belagers sinds u Nigeria heeft verlaten in 2015 (CGVS, p.9, 23-24). Deze verklaringen komen niet overeen met de vermeende reikwijdte en invloed die een criminele organisatie zoals de Air Lord Association heeft en wijzen er geenszins op dat u in hun vizier was gekomen.

Nog los van de bovenstaande vaststellingen moet opgemerkt worden dat zelfs indien u aannemelijk had gemaakt dat u in het verleden vervolging vreesde, quod non in casu, uit niets blijkt dat u heden, anno 2024, nog enige vrees zou dienen te koesteren voor de Air Lord Association. Zoals hierboven reeds vermeld, is het in de periode van twee jaar vanaf de moord op uw kamergenoot tot uw definitieve vertrek uit Nigeria slechts tot één confrontatie gekomen. Hoewel u vertelt dat leden van de Air Lord Association het huis van uw moeder hebben bezocht in hun zoektocht naar u, geeft u ook toe dat de laatste keer dat ze langskwamen reeds dateert van voor uw definitieve vertrek uit Nigeria in 2015 (CGVS, p. 20). Bovendien vertelt u dat zowel u als uw familie na uw vertrek uit Benin City geen problemen meer kenden en niks meer gehoord hebben van uw belagers. U verbleef zelfs drie maanden in Lagos zonder enige problemen (CGVS, p.23). Dat de Air Lord Association u negen jaar later plots wel op het spoor zou komen is dan ook allesbehalve plausibel en mist elke objectieve grondslag.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De kopie van een bladzijde van uw verblijfsvergunning uit Italië is hoogstens dienstig om uw identiteit en verblijf in Italië te staven.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Er wordt besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en betoogt als volgt:

“Bij een terugkeer naar Nigeria vreest verzoeker vermoord te worden door leden van de Air Lord Association

Het CGVS verklaart in de bestreden beslissing dat verzoeker vaag is en weinig doorleefde verklaringen aflegt. Zo stelt het CGVS dat verzoeker niet aannemelijk maakte dat hij ooit lid was van Black Axe, omdat zijn verklaringen over zijn beweegredenen om zich aan te sluiten bij de Black Axe niet kunnen overtuigen. Verder stelt het CGVS dat verzoekers verklaringen over zijn initiatie weinig doorleefd zijn. Nog verder stelt het CGVS dat verzoekers verklaringen met betrekking tot de activiteiten van de Black Axe zeer beperkt en ongeloofwaardig zouden zijn. Om tenslotte te stellen in de bestreden beslissing dat verzoeker zeer vaag zou blijven wanneer hem gevraagd werd om meer uitleg te geven over de structuur van de organisatie waar hij lid van is.

Verzoeker wenst te benadrukken dat er tien jaar gepasseerd zijn sedert de feiten waarvan sprake tot aan de datum van het gehoor bij het CGVS. Desondanks slaagt verzoeker er zeer goed in om toch doorleefd over zijn activiteiten te vertellen (en dit in tegenstelling tot de bevinding van het CGVS in de bestreden beslissing): bijv. datum van oprichting van Black Axe, hoe hij lid is geworden van Black Axe, hoe de eedaflegging gebeurde, hoe leden van Black Axe elkaar groeten, welke activiteiten leden van Black Axe doen, enzovoort, enzovoort.

In de mate dat geoordeeld zou worden dat verzoeker niet doorleefd over zijn activiteiten als lid van Black Axe zou vertellen, quod non, wenst verzoeker te verwijzen naar de lange tijdsduur sedert de feiten waarvan sprake tot aan de datum van het gehoor bij het CGVS. Ditzou kunnen verklaren waarom verzoeker niet meer doorleefd over zijn activiteiten als lid van Black Axe zou kunnen vertellen (quod non in casu). Het CGVS houdt geen, of alleszins onvoldoende, rekening met deze lange tijdsduur.

Nochtans blijkt uit informatie waar verzoeker over beschikt dat het geweten is dat sommige beslissingsnemers onrealistische verwachtingen hebben van verzoekers om internationale bescherming. In casu blijkt dat ook zo.

Uit informatie waar verzoeker over beschikt (<https://www.unhcr.org/51a8a08a9.pdf>) blijkt als volgt: ‘Applicants are required to recall relevant past and present facts to substantiate their application. To do so, they are reliant on their memory. It is incumbent on decision-makers to have realistic expectations of what an applicant should know and remember. It has been suggested that some decision-makers may have unreasonable expectations about what applicants should be able to remember.’

(vrije vertaling: Van aanvragers wordt verwacht dat ze relevante feiten uit het verleden en heden herinneren om hun aanvraag te onderbouwen. Om dit te doen, zijn ze afhankelijk van hun geheugen. Het is de plicht van besluitvormers om realistische verwachtingen te hebben van wat een aanvrager moet weten en onthouden. Er is gesuggereerd dat sommige beslissingsnemers onredelijke verwachtingen kunnen hebben over wat aanvragers zich moeten kunnen herinneren.)

Het CGVS gaat nog verder:

“Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw lidmaatschap bij Black Axe, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de gebeurtenissen in het verlengde hiervan. Uw verklaringen daarover schoten op zich ook tekort. Zo kan u bijzonder weinig informatie geven over de moord op uw kamergenoot, wat de oorzaak is van uw problemen. Uw verklaringen over dit incident dat de kern vormt van uw relaas, blijven zeer beperkt.”

Daarnaast stelt het CGVS nog: “Voorts waren uw verklaringen omtrent het incident in 2014 waarbij u beschoten werd door leden van de Air Lord Association, het doorslaggevend moment waarop u besliste Nigeria definitief te verlaten wederom vaag. Het enige wat u over dit incident kan verklaren is dat er op u werd geschoten met een zwaar geweer en dat, wanneer u reeds thuis was om uw wonden te verzorgen, de politie u heeft gearresteerd (...).”

Naast het feit dat er zeer veel tijd is gepasseerd sedert de gebeurtenissen tot aan het gehoor bij het CGVS, wenst verzoeker te benadrukken dat hij weinig informatie kan geven over de moord, omdat hij deze moord ook niet gepleegd heeft. Het CGVS verwacht dat verzoeker hier meer informatie over zou kunnen geven hetgeen zijn, doch verzoeker stelt nochtans dat deze moord voor hem een trauma betekent, omdat het door deze moord is dat hij gearresteerd is geworden en uiteindelijk uit Nigeria is moeten vluchten.

Uit informatie waar verzoeker over beschikt (<https://www.unhcr.org/51a8a08a9.pdf>) blijkt dat verlies aan herinnering van details na traumatische ervaringen is een natuurlijk fenomeen:

‘A wealth of research in the field of psychology reveals that there is a wide – ranging variability in a person’s ability to record, retain, and retrieve memories. Some people appear to recall memories more easily than others. Indeed, many people struggle to recall facts and memories of past events. Moreover, psychological research has consistently shown that memories of even the most important, traumatic, or recent life events can be difficult to retrieve and recall with any accuracy. Inconsistency, loss of detail, and gaps in recall are a natural phenomenon of the way a person records, stores, and retrieves memories.’

(vrije vertaling: Een schat aan onderzoek op het gebied van psychologie laat zien dat er een grote variatie is in het vermogen van een persoon om herinneringen vast te leggen, te bewaren en op te halen. Sommige mensen lijken herinneringen gemakkelijker te herinneren dan anderen. Veel mensen hebben inderdaad moeite met het herinneren van feiten en herinneringen aan gebeurtenissen uit het verleden. Bovendien heeft psychologisch onderzoek consequent aangetoond dat herinneringen aan zelfs de belangrijkste, traumatische of recente levensgebeurtenissen moeilijk op te halen en te herinneren zijn met enige nauwkeurigheid. Inconsistentie, verlies van details en hiaten in het herinneren zijn een natuurlijk fenomeen van de manier waarop een persoon herinneringen vastlegt, opslaat en ophaalt.)

Het CGVS stelt tenslotte nog:

“Voor de volledigheid moet nog opgemerkt worden dat u geen enkel (begin van) bewijs neerlegde van uw verschillende arrestaties.”

Verzoeker wenst te benadrukken dat het voor hem zeer moeilijk is om aan documenten van Nigeria hieromtrent te geraken. Daarnaast, wat betreft documenten van Italië, wenst verzoeker te benadrukken dat de Belgische Staat, ook de plicht heeft om aan de Italiaanse asielautoriteiten verzoekers asieldoosier op te vragen.

Het CGVS stelt nog dat uit niets zou blijken dat verzoeker heden, anno 2024, nog enige vrees zou dienen te koesteren voor de Air Lord Association. Verzoeker wenst hier evenwel nog op te antwoorden dat het voor hem niet altijd even gemakkelijk is om aan informatie te komen van zijn problemen in Nigeria sedert zijn vertrek aldaar. Doch het weet wel dat leden van de Air Lord Association hebben het huis van zijn moeder bezocht in hun zoektocht naar verzoeker; de laatste keer dat ze langskwamen, volgens de informatie waar verzoeker momenteel over beschikt, zou reeds dateren van voor verzoekers definitieve vertrek uit Nigeria. Doch er kan uiteraard ook niet verwacht worden dat zij, indien zij op de hoogte zijn van verzoekers vertrek uit Nigeria, nog steeds regelmatig naar het huis van verzoekers moeder zouden gaan om naar verzoeker te vragen. Dit belet uiteraard niet dat verzoeker in de problemen komt bij terugkeer naar Nigeria.

De beslissing van het CGVS maakt dan ook een manifeste schending uit artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

3.1.2. Op 19 december 2024 legt de commissaris-generaal een aanvullende nota neer met een geactualiseerde analyse van de veiligheidssituatie in Nigeria:

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama’at Ahl as-Sunnah lid-Da’wah wa’l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio’s waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoeker bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

3.1.3. Op 9 januari 2025 legde verzoeker een aanvullende nota neer met daarin een bewijs van zijn arrestatie en het bewijs van zijn verblijfsvergunning in Italië.

Inventaris der stukken der ondersteuning van de aanvullende nota:

“1. Bewijs arrestatie verzoeker

2. Bewijs verblijfsvergunning Italië".

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vervolging daar zijn onwetendheid over de Black Axe niet aannemelijk is gelet op zijn regio van herkomst (i), zijn verklaringen niet doorleefd zijn (ii), zijn verklaringen aangaande de activiteiten van Black Axe gebrekkig zijn (iii) en verzoeker amper informatie kon geven over de desbetreffende organisatie (iv). Evenmin kunnen verzoekers verklaringen omtrent de moord op zijn kamergenoot en het incident met de Air Lords overtuigen (v), hetgeen tevens geldt ten aanzien van verzoekers gedragingen in het licht van de door hem beschreven dreiging (vi). Verder is het verklaarde gedrag van zijn belagers evenmin aannemelijk (vii). Bovendien is de door verzoeker beschreven problematiek niet langer actueel (viii).

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat zijn gebrekkig bevonden verklaringen te wijten zijn aan het grote tijdsverloop sinds de gebeurtenissen en wijst hierbij op het gegeven dat het geheugen niet onfeilbaar is, temeer ingeval van een trauma. De Raad merkt op dat de gebeurtenissen in kwestie een grote impact hadden op verzoeker en van fundamenteel belang zijn voor zijn asielrelaas. Derhalve kan er van verzoeker worden verwacht dat hij toch met enige mate van detail kan vertellen over Black Axe en de gebeurtenissen daarmee verbonden, daargelaten het verloop van tijd. Verzoekers vage verklaringen getuigen echter van het tegendeel. De Raad benadrukt hierbij dat verzoeker thans geen enkel bewijs bijbrengt dat zijn geheugen zou zijn aangetast.

Verder werpt verzoeker geen ander licht op de bestreden beslissing door op algemene wijze te poneren dat het voor hem moeilijk is om documenten uit Nigeria te bekomen. Verzoeker biedt hiertoe ook niet de minste duiding waarom dit niet mogelijk zou zijn. Nochtans stelde verzoeker eerder dat hij wel degelijk documenten van Nigeria kon bemachtigen (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4, 15).

Het is dan ook verwonderlijk dat verzoeker in zijn aanvullende nota plots wel een document neerlegt, doch niet de minste duiding geeft hoe hij dit dan wel kon bemachtigen. Hoe dan ook kan er aan het door verzoeker neergelegde document weinig bewijswaarde worden gehecht. Het betreft immers een kopie waarvan de inhoud en de vorm gemakkelijk via knip- en plakwerk te fabriceren is. Bovendien betreft dit document een relaas van verzoekers opeenvolgende arrestaties, hetgeen werd opgesteld op 2 oktober 2024, een maand na het ontvangen van de bestreden beslissing. De Raad stelt dan ook vast dat dit document een duidelijk gesolliciteerd karakter vertoont, dat ogenschijnlijk werd opgemaakt teneinde diens ongeloofwaardig bevonden verklaringen te remediëren. Documenten hebben echter een ondersteunende werking, zodat deze geenszins toelaten om een ongeloofwaardig asielrelaas om te buigen.

Verzoekers documenten met betrekking tot zijn procedure in Italië zijn niet relevant voor de beoordeling van diens geloofwaardigheid zoals deze door de bestreden beslissing werd gemaakt.

Tot slot doet verzoeker geen afbreuk aan de vaststelling dat diens problematiek niet actueel is door het herhalen van de reeds afgelegde verklaringen en louter te speculeren dat hij wel degelijk problemen zal kennen bij een terugkeer naar Nigeria. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker. In zoverre verzoeker betoogt dat hij in een situatie van extreme armoede zal terechtkomen bij terugkeer naar Nigeria, merkt de Raad op dat verzoeker niet aantoonbaar dat hij, op intentionele en gerichte wijze in geval van terugkeer naar Nigeria een reëel risico loopt te worden onderworpen aan een onmenselijke

behandeling, met name een situatie van extreme armoede waardoor hij in de onmogelijkheid zal verkeren om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien te voorzien.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de aanvullende nota:

“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama’at Ahl as-Sunnah lid-Da’wah wa’l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio’s waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. VAN CAMP